

● **צעירי המפלגות בפני הכנסת על תוצאות הבחירות**
 עלולים להביא לבחירות חדשות, באותם אזורים בהם מדובר. לאחר שבשלושה מהמחוזות נמצא שהתלונות מחוסרות יסוד או שאין בהן כדי לשנות את התוצאות, נמשך הדיון בשלוש התלונות הנוספות של הליברא לים ואגודת ישראל.

● **תסיסה רצינית תתחולל בקרב צעירי אחדות העבודה,**
 ככל מה שקשור להחלטת המפלגה להצטרף לממשלה. צעירי זרפלה זו בקיבוצים שונים של הקבוץ המאוחד קיימו כינוסים פנימיים, בהם זביעו התמרמרות עמוקה על החלטת המפלגה.

● **צעירי הצעירים במפא"י ימשיכו להוציא כמאון משלהם**
 בשיתופם של פנחס לבון ונתן רוטנשטרייך. שלושת הגליונות ה ראשונים יהיו פנימיים ומיועדים אישית לאישים מסוימים במפלגה. במידה שהנסיגון יצליח, יוציאו את הגליון לקהל הרחב.

● **צעירי מפ"ם החליטו לחדש את מסגרת האסיפות בנוסח**
 דבר אלי אמת, מתכוונים לקיים כמה אסיפות כאלה באזור תל-אביב.
 ● **ישראל גילוי יפרסם תוך שנה ספר על פעילותו במיפ"י**
 קדחת ההגנה וכספן שרידהבטחון הראשון במדינה. גילוי, שהשאיר בידיו את המיסמכים החשובים למסורה זו עוד מימי פעילותו, יקדיש למלאכה זו את כל מרצו, מתכוון להזיכיה כי הוא צודק בוויכוח שלו עם דויד בן גוריון, שהתלקח מחדש ערב הבחירות.

● **ההסתדרות תחזור לכותרת הראשיות.** ישראל בקר, מזכיר ההסתדרות שמונה לתפקידו בעקבות הדחת פנחס לבון, מתכנן הפיכה כללית

חבל רק שכותרות אלו מאמר אינו קורא את מעורבו. כי באותו גליון עצמו, בעמוד 2, הופיעה כתבה גדולה של ד"ר דויד לאור, סיפור מעורב בפאריס, שהתייחסה לאותם שני מקרים עצמם. הכותרת: "שני אישים יהודיים נרצחו על-ידי קיצוניים צר- פתיים באלג'יריה". גם היהודי השני, עורך הדיון דויד זרמאתי, ראש הקהילה היהודית בסטייה, שהצדיק כביכול את הניטרליות של המאמר הראשי, נהרג, בערב שבת, בדרכו לכיתה הכנסת, בידי אנשי האו.א.א. (הארגון הצבאי החשאי האירופי). הסברו של לאור: "יהודי אלג'יר אחוזים פחד נוכח שני מקרי-הרצח שבאו בזה אחר זה ברצף שמתקרבת חירוש השיחות בין ממ- שלת צרפת ואנשי הפל"ן. הם חוששים, כי יד אלמנית אירבנה חיסול שני הנכבדים ויהודיים, וכי שוב ישמשו היהודים שעיר לעזאזל על אבדן אלג'יריה הצרפתית."

שינוי במחובות

לאילו יבשת שייכת ישראל? ראשי המיזטר הקיים במדינה טוענים מזה זמן רב: לאירופה. רק מפאת טעות גיאוגרפית מצערת מראות המפות את ישראל כחלק מן המרחב.

השבוע זכתה דיעה זו לתמיכה מפתיעה. שבועות-החדשות הגדול ביותר בעולם, טיים האמריקאי, הודיע כי יפרסם "מהדורה חדשה

מחיילים סוג בריאות A. one. כולם יוד עים מה זאת אומרת מה זה. זה סוג בריאות ה צריך להסביר מה זה. זה סוג בריאות ה גבוה ביותר. היא הוקמה ב-1942 במרר ליד גדרה. אני גאה לומר שזו הפלוגה העברית היחידה שהשתתפה בפלישה לאיטליה, נחתה בחיפוי אש בסאלרנו ונכנסה הראשונה ל נאפולי. לפני כן היינו ככל המידל איסט. כמו כן גם באלכסנדריה, טריפולי, וחלק אף השתתף בהתקפה על רומל במדבר המערבי. היחידה שלנו תרמה יותר מאחרות, ובמיוחד מהבריגדה, להקמת המדינה ברכישת נשק, הבאת עולים מעירק ואירופה, בלימוד ה עברית. אני רוצה לשאול למה כל זה נשכח מלב הציבור?"

"אין לנו שום קשר עם הבריגאדה. אנחנו נפגעים לשמוע זאת. הבריגאדה לא עשתה כלום בהשוואה למה שעשינו. היא לא הש תתפה כמעט בקרבות ולא נפלו ממנה ב שני השבועיים הידועים — זאב ברלינסקי, יצחק בן-אהרון ויוסף אלמוגי — היו גי שלנו. כשהבריגאדה הגיעה ב-1944 לאיטליה, היינו כבר שם חושבים חתקים, עם ילדים בדרך."

מפקד הפלוגה העברי היה מייגור כהניו, ילד הנובות (57). כפקד פלוגת תובלה אחת היה מייגור יהוקאל שחרוב. הגורל אינו תמיד אויב, ואחרי המלחמה נעשה מייגור כהניו שוטר פשוט אצל המפכ"ל יהוקאל סהר, כזה הוא גם כיום.

"החתול השחור". סיפר כהניו: "בי איטליה עסקנו בהעברת עולים לארץ. סיפקנו להם אוכל על-ידי סחבות מהבריטים. היחי דה שלנו קיימה קיבוץ של 1500 עולים ב בולוניה ומודנה. העלנו 8000 עולים וחינהו 26 חיילים עם עולות חדשות בשלוש חור גות. כל הזוגות נשלחו לארץ סביישל על אוניית-קרב בריטית. הבריטים אוהבים וויס קי, חיילים, מדוע קופחנו על-ידי הציבור? אריה שטיין, נהג אגד, הסביר את ההחי התרבותי של היחידה באיטליה: "היה בתור אחד ששמו אקרושבסקי, בעל יד ברזל אם כי נמוך מאד. עבדה אצלנו במטבח בסאלרנו אשה. יום אחד באה האשה בבכי, שהשוט רים האיטלקים באו להחרים לה את מכונת התפירה. אקרושבסקי כאב את כאבה כמו כולנו, וטס לחדרה. הוא עשה הכרה עם השוטרים והם הורדו באלונקה מהבית. מאז העריך אותנו כל האזור. עובדה, עד היום תופסים שם הילדים שלנו משרות רציניות. בחור אחד גם התחתן עם בארונסה אמיתית, שעזבה בשבילו עורך-דין ידוע מגנאה."

"בסאלרנו הצעירו אותנו לדיוויזיה 56 ש נקראה "החתול השחור", והיתה לנו הזכרת להעביר את הציוד לחזית בתור יחידה עב רית ראשונה. העמסנו את הציוד לגמרי לבדנו על המכוניות, והאנגלים התפלאו. הם היכו לראות כושים. מיד התפרסמו, כשעל המכוניות שלנו היה ציור מגן דוד עם ש עון בפנים, המראה על שעה שבע פחות עשרה."

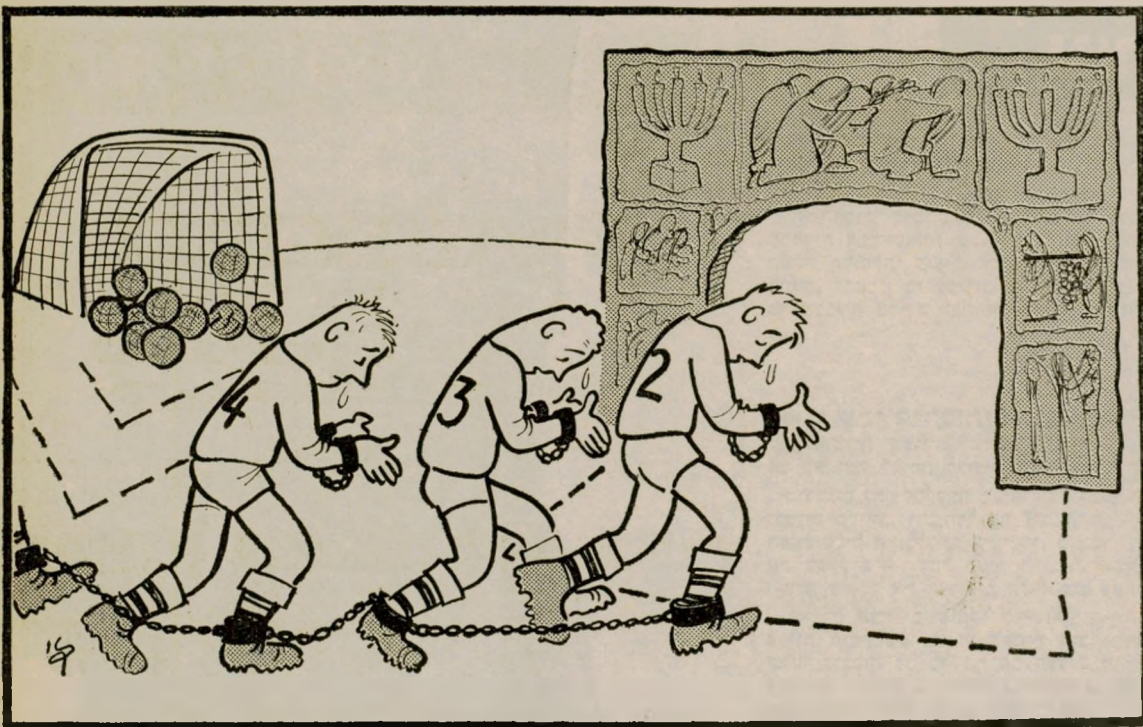
"היתה לנו להקה ופסנתרן שקוראים לו עד היום דרווין נחום, בחור טוב, חבר אגד. עשינו סדר לכל החיילים היהודיים של צב ארת הברית. אני עשיתי קידוש והוא ניגן, בהזמנתו זאת אני רוצה להזכיר לחברים את ההמנון הנצחי של פלוגה שבע פחות עשרה שחיבר אותו צבי נירנברג, היום רב סרן בצבא הקבע, לפי מניגונה עממית רוסי ידועה. "מה יפה סיקס פפיטי למפארת / ומפורסם בשמי המרחקים / אצנב הייל עובד בה כמו פרד / אך מכל צד עליו גם מסתכלים." "חברים, מי זוכר את הבית האחרון?"

עתונות

בין הפטיש והעור

"היהודים באלג'יריה החדשים שני המחנות הקיצוניים, ולכל אחד מהם יש חשי בון מיוחד עם היהודים... ליהודים ב אלג'יריה אין קיום ואין עתיד" כך הכריז בהתרגשות המאמר הראשי של מעריב. הכותרת: "בין הפטיש והסדן". העילה לאותו מאמר, שפורשה בו כהר- תבה: "שני מקרי רצח של יהודים באל ג'יריה באו ללמדנו על המצב המסוכן שבו נתונים אחינו שם... היהודי האחד נרצח על-ידי הקיצונים הצרפתיים... ר הקרבן השני... נרצח לאור היום על-ידי הקיצונים האלג'יריים."

בשביל מעריב, היתה השואה זו ב חזקת נסיגה רבתי. כיהו כל עתוני הימין בישראל, סבר מעריב עד כה שרק הפל"ן רוצח יהודים על ימין ועל שמאל, מפני שהוא "כפוף לנאצר", ואילו הצרפתים הם ידידי היהודים. עתה עבר מעריב ל גיטראליות, האשים את שני הצדדים כאחד.

חזרה לשער טייטוס

במיבנה ההסתדרות. כשלב ראשון מתכונן בקר, בלחץ מתנגדי לבון במפא"י, לחסל את כל היראורגניזציה שהכניס המזכיר הקודם במוסדות ההסתדרות. הצעד הראשון: החזרת אחדותו של סולל-בונה. לכך מובטחת תמיכתן של מפ"ם

ואחדות-העבודה, שהתנגדו מלכתחילה למעשים אלו של לבון. אנשי לבון שעדיין לא סולקו מההסתדרות, רואים במעשים צעד ברור לחיסול שארית השפעתם במוסד ומתכוונים להילחם בכונת השינויים. בקר, שאינו מחלים לגני שום תביעה המובאת אליו מבלי שיבקש מהתובע לחכות יום יומיים עד שיפיק להתייעק, יעמוד בתקיפות כנגד אנשי לבון.

● **מוסד הסתדרותי נוסף שיעבור לשליטה יעילה יותר של מוסדות מפא"י, הוא "חברת העובדים", השולטת ככל מופעל הסתדרותי.** בראש מזכירות חברת העובדים בת 13 החברים יועמד, לפי הצעת בקר, גוף מצומצם יותר בן חמישה חברים, שיטלו שליטה מוחלטת, בשיתוף מינימאלי של סיעות-אחרות.

● **תנועת העבודה הליבראלית תתבע מהועדה המרכזת של ההסתדרות ייצוג הולם.** התנועה, שפתחה את שעריה בפני כל חברי המפלגות שאינן מיוצגות בהסתדרות, טוענת שיחד עם נציגי הציונים הכלליים לשעבר מגיע כוחה ל-10 אחוז מחברי ההסתדרות. בין שאר התביעות: חבר נוסף בוועדה המרכזת; מקום לחבר הטיעה במוסד הביצוע של חברת העובדים; אנשים נוספים במחלקות השונות של הוועד הפועל; ייצוג הולם למפלגה גם במועצות הפועלים המקומיות בכל הארץ.

● **צעדים דראסטיים עומדים לנקוט פקידו בתייהמשפט בתי-אביב, נגד אחת מהחלטות ועדת היעול.** מאז שקיימים בתי- המשפט בתי-אביב מבוזעות פעולות היעול של המחלקה להוצאה-לפועל על ידי פקידו בתי-המשפט עצמו, דבר שהתבטא בתוספת חודשית של כ-40 לירות לכל פקיד. בעיקבות סקרי-עול שנערך לאחרונה בתי-המשפט, הוחלט להקים מחלקה עפרות שתטפל בעיקולי המחלקה להוצאה לפועל. על רקע זה,

אף תיתכן שביתה.

לאפריקה ולמזרח התיכון". כדי למנוע כל טעות, צירף להודעה זו מפה גדולה של שתי היבשות. היא הראתה את אפריקה ו- המזרח התיכון, מקייפ-טאון ועד איסטנבול, מדאקאר ועד אפגאניסטאן.

היה רק הבדל קטן אחד בין מפה זו לבין המפה המופיעה באטלסים. מדינת ישראל נעלמה בה, כאילו אינה קיימת. במקומה הופיע במפה חור אפור. הסיבה המשוערת: התנגדות הערבים לדור בכפיפה אחת, ובמהדורה אחת, עם ישראל.

פרשת בר

"אני מכחיש..."

לרגע דראמטי קטן הורם השבוע מסך הסודיות מעל למשפטו של ישראל בר, ש- נעצר והואשם במסירת סודות בטחוניים למעצמה זרה (העולם הזה 1230 והלאה). היה זה כאשר הסכים אב בית-הדין המחוזי, השופט מרדכי קנת, לבקשת הסניגוריה, כי מותר לבר להשמיע את התחלת עדותו ב- דלתיים פתוחות. דברי בר היו תשובה ישירה — ולעתים אישור — אלמפי הסיפורים שסופרו עליו אחרי מעצרו המדהים. כשהוא ניצב זקוף על דוכן העדים, סיפר בר כי הוא יהודי בן יהודים, יליד וינה (49). הוא החל את דרכו באמנות ובבימוי סרטים, זכה לתואר דוק- (המשך בעמוד 10)

• תהיה זאת המהדורה האזורית השמינית של טיים. כל המהדורות זהות בתוכנן ה- מערכת, שונות במודעותיהן.